

עלון ישיבת "תפארת מוהרא"ש" תפארת השבת

נא לא לעיין בשעת התפילה וקריאת התורה | עורך: יעקב נאור

זמני היום

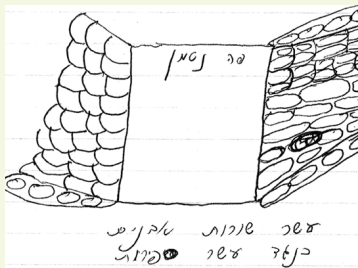

זמני השבת:
הדלקת נרות 15:53
צאת השבת ר"ת: 17:45
שקיעה: 6:32
זריחה: 4:23
לפי אופק בינאל

דף היומי:
בבלי: מנחות קה
ירושלמי: דמאי ו'
תוספתא: כלים בתרא ז'

ציאות מוהרא"ש

ד רצוני וחשקי מאד להטמין את גופי ביבנאל עיר ברסלב, בחלקת האדמה שבחזרתי לעצמי בחיים חיותי, והייתי רגיל לבוא לשם בכל ערב שבת קדש, להתפלל ולהתבודד עמו יתברך, וכן מדי פעם לפעם בעת צרה הייתי רגיל לילך לשם, ולבקש רחמים עלי, כי סהדי במרומים, מיום שזכיתי להתקרב אל רבנו ז"ל, שהייתי אז בן גיל ט"ז לא מש מזכרונות יום המיתה והקבורה וכו', ותמיד הוא לפני עיני, ובפרטיות מאד שעברתי לי בנאל עיר ברסלב, כל מחשבותי היא: "מה יהיה עמי בסוף" ולכן הייתי רגיל לילך להתפלל ולהתבודד על המקום הזה, שאטמין את גופי, ולכן מה טוב ומה נעים, באם תבנו על קברי אהל עם נג סגור דיקא, באופן מי שירצה איזה דבר וכו', איזה ישועה לפעל וכו', איזה רפואה לבקש וכו', שיבא שם, והקדוש ברוך הוא יעזר, שאהיה לו למליך ישר למעלה, ובפרטיות בני ובנותי וחתני ותלמידי, לומדי ספרי, כשתבואו לבקש אצלי תושעו בעזרתו יתברך בכל מלי, וימלא לכם הקדוש ברוך הוא משאלותיכם בכל לטובה. רצוני שיבנו על קברי מצבה גבוהה יותר מקומת איש, באופן שלא ישתטחו על קברי כלל, רק יהיה קיר סביב המצבה עם אבנים [עשר שורות אבנים כנגד עשר ספירות], ויהיה חרות על המצבה בזה הלשון: פה נטמן החסיד האמת עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרם אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו בעל המחבר ספרי שו"ת "אשר בנחל", וספר "שפת הנחל", פרוש ופלא על כל הספר הקדוש והנוגה "לקוטי מוהר"ן" לרבנו הקדוש איש אלקים עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוציג קדישא רבי נחמן מברסלב זי"ע וקבץ ולקט ספרים רבים ונכבדים מדברי תלמידו הקדוש והנוגה, אשר כל רז לא אסים ליה רבי נחמן מברסלב זי"ע והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקנטרסים המפרסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחזקו אותם לחזר בתשובה אליעזר שלמה ש"ם יהודי קדוש נפטר ביום... [ז'] לסדר... [יתרו]... [לחדש] [שבט] ה'תש"ע [ה] ת. נ. צ. ב. ה. (מצד השני של המצבה לכתב את השורות האלו) אני מבטיח שכל בחור רוק, וכל בחורה רוקה, שיבואו

כאן לקברי, ויגמרו את כל ספר תהלים מהתחלה עד גמירה לזכות, אזי אשתדל בכל מה שרק אכל, שימצאו את זוגם וזה הבטחתי חזקה ממני. בני ובנותי, חתני ותלמידי! סהדי במרומים, שכל מה שחרות על מצבה זו היא אמת, והקדוש ברוך הוא האמת יודע, את שברון רוחי ולבי הנשבר כחרס באלפים רסיסים, ואקוה שעל-ידי שיבואו אל קברי ויתפללו וילמדו שם, יהיה לי תקון לבפשי, רוחי ונשמותי, וכמו שבחיים חיותי נתעורר על ידי אנשים בתשובה, כמו כן עכשיו לאחר הסתלקותי לעילא, כשיבואו אל קברי - יתעוררו בתשובה שלמה, וימשיכו לעצקם ישועות ופלאות בעזרתו יתברך, ואהיה להם למליך ישר בשמים, ולא אנוח ולא אשקט, עד שיהיה למי שבא אל קברי להתפלל וללמד - ישועה שלמה מן השמים, ובפרט בחור או בחורה שצריכים למצא את זוגם, אם יבואו אל קברי ויאמרו את כל ספר תהלים בלי להפסיק, אני מבטיח להם, שימצאו את זוגם מן השמים, ואני חזק בזה מאד.

דבר ראש הישיבה

הרב הלל אמדי שליט"א:

מיהו המחנך הטוב ביותר?

נה אנו מתקרבים לימי חנוכה הנקראים ע"ש חנוכת המזבח והוא גם מלשון חינוך "חינוך" מלשון התחדשות כמבואר בגמ' ע"ז דף נב: שבית חשמונאי גנזו אבני המזבח ששקצו עובדי גלולים לעבודה זרה והוצרכו לבנות המזבח מחדש ולכן נקרא חנוכה. בחינוך צריכים כולנו להתחזק כל פעם מחדש מכיוון שלצערנו היצירה מפעיל את חוק ההתיישנות והרבה פעמים הורים מתעייפים או נשברים חלילה ולכן דווקא בימים אלו עלינו לקום מחדש ולשנס מתנים במצווה חשובה זאת של חינוך הילדים. פה המקום להביא מה שנשאל הגרי"ש אלישיב זצ"ל מי הוא המחנך הטוב ביותר? והתשובה שבפיו הייתה ברורה וחד משמעית המחנך הטוב ביותר הוא האבא, ובספר כתבי הגרי"ש על מסכת אבות מובא שהגרי"ש הסביר שזו הסיבה שהמסכת נקראת "אבות" כדי ללמדנו שבענייני מידות ודרך ארץ, ובכלל, אין מחנך יותר יעיל מאשר האבא בעצמו, והסיבה לכך פשוטה כי יותר מכל המחנכים והמלמדים הוא המכיר את נפש בניו הוא ורק הוא מכיר את מעלותיהם וחסרונותיהם, ולכן לא יכול להיות "מומחה חינוכי" גדול יותר עבורם, מאשר הוא עצמו, כלל זה צריך לעמוד בראש מעיינינו במיוחד בדור זה, כאשר רב ההורים

משתמטים לצערנו ממילוי חובותיהם המינימליות בענייני החינוך ומעדיפים להשליך את החובה על המלמדים או הרמ"ם וכדו' רק לא על עצמם. ולפי דברי הגרי"ש הנ"ל הרי ברור שאין תחליף לחינוך שהאב יכול להעניק לבנו. אף מלמד ולו יהא המקצועי ביותר לא יחנך את הילד יותר טוב מאביו. כך שאחת החובות הגדולות המוטלות על כל אב בישראל היא לדעת שהוא המחנך ומי שמשתמט מכך ואינו ממלא את חובותיו החינוכיות כלפי ילדיו (ואולי עוד עושה ההפך חלילה) עלול לפגוע במו ידיו בצמיחתו של הבן והאחריות תוטל רק עליו ולא על אף אחד אחר. גם על האם מוטל תפקיד חשוב ביותר והוא להאהיב את התורה על ילדיה זו "התורה" של האימא שעליה נצטוונו "בלא תיטוש תורת אמך" ידע כל אב ותדע כל אם בישראל שכל עתידם של ילדיהם ייקבע במידה רבה ע"י דיוקנם הם ככל שהם ישתדלו לתת דוגמה אישית וככל שיקפידו על כל מצוה קלה, כך יצאו הילדים שלהם ויוכלו להגיע לדרגה של עובדי ה' ומה שספגו הילדים בין כתלי הבית וכל מה שראו עיניהם לא יופקע מהם לעולמים בין לטוב ובין למוטב. ה' יעזרינו שנזכה ליישם דברים אלו באמת ולא נמעל בפיקדון הגדול שנתנו לנו ובעזה"י במאמרים הבאים עוד נאריך בזה. איך וכיצד נוכל להצליח. **שבת שלום ומבורך!!!**

לא תרדה בו בפרך

לכבוד מרן שליט"א

מצוי מאד שהילדים משחקים בבית ומפזרים המשחקים בכל החדר, ההורים מבקשים מאד כמה וכמה פעמים לאסוף את המשחקים ולסדר אותם, רצייתי לשאול, האם מותר להורים לנדנד לילדים שיאספו המשחקים, האם אין להם לחשוש מפני האיסור לא תרדה בו בפרך, היינו שאסור להכביד על עבדו יותר מדי, ומסתבר שגם על ילדיו כן.

והשיב לו:

כן אע"פ הלא

דרך למודם הוא" [היינו שכך למדים הילדים לשמור על סדר בחיים וזה תועלת גדולה עבורם].

חינוך למצוות

לכבוד מרן שליט"א

נתבקשתי לשאול את רבנו שליט"א, על ידי גננת אחת בשכונתינו, האם מותר לה לשאול את הילדים בגן, "איזו מצוה אהובה עליהם ביותר", או שיש בזה משום זלזול במצוות. והשיב לו:

אע"פ הלא

מותר לנסותם" [שעל ידי כך יכירו את נפש הילד וידעו לכוונותו לדרך הישר והטוב].

תלמוד תורה כנגד כולם

לכבוד מרן שליט"א

רצייתי לשאול, מה יותר חשוב בשמים, רגע של תלמוד תורה או רגע של הצלת נפשות.

והשיב לו:

הא בהא תליא, רגע של תלמוד תורה מציל

נפשות" [כוונת רבנו למשנה במסכת פאה, ותלמוד תורה כנגד כולם].

מתוך שו"ת שנאמרו בישיבתנו ע"י רה"י שליט"א נערך ע"י הבחורים החשובים א"ש דיין נ"י ואבנר סלמה נ"י

אלא: אדם לנצקת דפלות מלכך בקבוק מ"ל צנח וכ"ל בלבת באיזכר אופן נתיב דא?

תשובה: אדם שנצרך לקחת דבר מחברו לא יאמר לו הלווני כי אז נראה שכוונתו להחזיר לו רק לאחר זמן וממילא יש חשש שמא המלווה יכתוב את החוב. אלא יאמר לו בלשון השאלה "השאלני" ואם טעה ואמר הלוויני יאמר לו הנותן אסור לי להלוות לך אלא רק להשאיל ואז ייתן לו.

אלא: האם יש הוצאה פלגיתית דפדלית נרות חנוכה בפתח?

תשובה: יש שרצו לומר שמכיוון שהדלקה עושה מצווה וממילא צריך שיהיה בזמן ההדלקה שיעור של שמן או שעווה למשך חצי שעה וכאן הרי השעווה נדלקת תחילה ואין בה שיעור כלל וא"כ לכאורה לא יצא י"ח אמנם רב כל הפוסקים וכן דעת רבינו עובדיה יוסף זצ"ל בספרו חזון עובדיה חנוכה, שאין כל חשש אלא הכל נחשב להדלקה אחת ומי שרוצה להחמיר יטביל קודם לכן את הפתילה בשמן שאז תחילת ההדלקה תהיה מהשמן מלבד השעווה או שיחרוך את הפתילה מעט קודם לכן אבל גם אם לא עשה כן ודאי שיצא י"ח.

אלא: מה צד פת פלטר, ואם מותר לאכול ממנה?

תשובה: פת פלטר הינה פת שאופה גוי הכין במאפיה ולא בביתו שאם הכין בביתו דינה כפת עכו"ם שעליה גזרו חז"ל איסור גמור משום חתנות אלא אם כן ידליק היהודי את האש או אפילו יגביה את האש, השולחן ערוך כותב בהלכות פת עכו"ם שבמקום שאין פת ישראל מותר לאכול פת פלטר אומנם צריך לציין שזאת בתנאי שיודע מה הרכיבים ושאלו בהם בעייה כשרותית.

אלא: האם מותר לאכול סופגנים במאפיה לר"מ צמחית תחת בלחת פה"מ אומ"מ

ע"י פא צד למענה?

תשובה: אם המשגיח של המאפיה הדליק את המטגנת אז מותר לאכול אפילו לבני ספרד, שמקפידים בבישול עכו"ם, שמלבד האש שמדליק היהודי, צריך גם לשים את המאכל על גבי האש על ידי יהודי וכאן אף שהסופגנייה עוברת טיגון עמוק אשר דינו כבישול כאן מקילים הפוסקים מכיוון שיש לסופגנייה תואר לחם ודינה כמו אפיה שמספיק שיהודי ידליק את האש והמחמיר תבוא עליו ברכה.

אלא: אילך פאצול בצק מלחור קאח פח"מ בהפרשת חמץ עבור פתח סופגנות אא

ספ"ג וכ"ל האם ח"ה בהפרשת חמץ?

תשובה: דעת השולחן ערוך כמו רוב הראשונים שאין חיוב כלל להפריש חלה מבצק שנעשה עבור טיגון או בישול אומנם הש"ך בהלכות חלה הביא דעת רבנו תם שכן חייב להפריש חלה מבצק זה ומכיוון שהדבר שנוי במחלוקת הכריעו הפוסקים וכן דעתו של מרן מלכא הגר"ע יוסף זצ"ל להפריש חלה תרומה ללא ברכה רק לומר נוסח ההפרשה בלבד.

חידושי הבחורים

"ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להניד לאדוני למצוא חן בעיניך" (לבה), שואל "החתם סופר": הרי כשעשיו שומע שיעקב מפאיר את רכושו וניראה כגביר, ובכל זאת על מנת למצוא חן בעיניו מבין הוא שיעקב חושב אותו לקמצן, ואם היה מגיע בכיסים ריקים היה שונא אותו בגלל הקמצנות... וכי אין זו התגרות בעשיו? שיעקב מספר לו: יש לי כסף כדי שאתה, עשיו הקמצן לא תשנא אותי... התשובה: היה אדם עשיר ולו אח עני. אם האח העני גר בסמוך לעשיר, הבריות מדברים עליו שאינו תומך באחיו העני, האח העשיר היה מעדיף שחיווי העני יגור הרחק ממנו, ושלף אחד לא יודע על הקשר המשפחתי שבניהם... אבל אם האח הוא ת"ח חשוב ומפורסם,

העשיר שמח להשתבח בפני אחרים על היותו קרובו של הרב הידוע, ומוכן אף להשקיע כדי לקרבו. כולם הרי מכירים זאת, אדם הפונה לחברו ומספר, כבדרך אגב: "אתה יודע אריק צלצל אלי אתמול"... "איזה אריק?" - "אתה לא מכיר אותו, אריק" - "נו באמת, אולי אני כן מכיר אותו?" - "אריק זה קיצור של אריאל" - "אריאל מי זה אריאל?" - "נו, שרון" - הה אז תניד ראש הממשלה... נכון, הוא ראש הממשלה, אבל בשבילי הוא אריק. אנחנו בני דודים ובכל שבת הוא מתארח אצלי... כך הוא מספר זאת לכל מי שמוכן לשמוע. לעומת זאת, אם יש לאדם קרוב משפחה מסכן "שלימזל", אחד כזה שאין לו קשרים וכל אשר יעשה לא יצליח כפי שאמר "האבן עזרא" על עצמו שאם היה מוכר תכריכים אנשים היו מפסיקים למות, ואם היה מוכר נרות השמש לא הייתה שוקעת אף פעם כזה נבעך... ואותו 'משה זוכמיר' מה לעשות הוא בין דודו.

והנה ניגש אליו ידיד ומספר לו: "אתמול פגשתי את 'משה זוכמיר'... 'מיד הוא עושה את עצמו כאילו הוא שכח במי מדובר: 'מי זה משה זוכמיר?' - 'זה מהעיר בני ברק' - 'בבני ברק מתגוררים שני משה זוכמיר' - נו הוא גר ברחוב 'חזון איש' הה כן נו מה איתו?" - אתה מכיר אותו?" - "אני מכיר אותו, כן" - "מה כן הרי הוא דוד שלך לא?" - "הה מרוב בני דודים שכחתי ממנו"... כך היא דרך העולם, שכאשר יש קרוב משפחה לא מקובל הוא מעדיף לשכוח ממנו אומר יעקב לעשיו: "אינך צריך לשונא אותי עקב בואי, אל דאגה, לא תצטרך כלל לתמוך בי! אני עשיר גדול וחזק מזה גם צדיק, הלא תרי"ג מצוות שמרתי... ובוודאי תשמח לגור ליד עשיר ות"ח מפורסם". ולמה הוא אומר לעשיו את כל זה? כדי למצוא חן בעיניו! נכתב על ידי הבה"ח א"ש דיין

דרך ילדים וכו', ואמרת לי שם דבר זה כנ"ל, ואיך בזה העולם צריכים להתחזק ולתן תודה והודאה לה' יתברך, שזיכה את האדם עם ילדים, ואף שמבלבלי לקנות להם צעצועים. ההכרח לקיים גם בחינה של "ושוב", בחינה של "ונפיק", ולמצוא גם שם את ה' יתברך, כי זהו עיקר השלמות - לא להתבלבל משום דבר, ויכולים גם שם לדבר עמו יתברך, ולקשר עצמו עמו יתברך. (אשר בנחל, כר, יד, מכתב א' תתקצז, חנוכה תשל"ו) לוקט מאת דן כהן

פניי הנחל

הנה תכלית שלמות האדם, שיהיה למעלה ולמטה, ואז הוא נקרא עובד ה' וצדיק גדול (עיין ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו', ובחלק ב', סימן כח) "כי זכאה מאן דעיל מאן דנפיק, וצדיק הוא מאן דאחיד בשמיא וארעא" (אשרי מי שונסנו ויוצא, וצדיק הוא מי שאחוז בשמים ובארץ). כי באמת להיות תמיד למטה הוא "בהמה", ולהיות תמיד למעלה הוא "מלאך" ועיקר שלמות האדם להיות למעלה ולמטה יחד, ולא להתבלבל מפני עולם הזה. היום פגשתי את אחד מאנשי שלומנו בחנות צעצועים, שקניתי שם ילדי כמה דברים בשבילם, שרצו

ראש הישיבה בעת מסירת שיעור בישיבה

יום ההולדת למשגיח המסור

A group of approximately 18 people, including 15 choir members and 3 teachers, are posed for a group photo in front of a white building with dark-framed windows. The choir members are dressed in their school uniforms, which consist of white long-sleeved shirts and dark trousers or skirts. The teachers are wearing dark suits or blazers. The group is arranged in two rows, with some members standing slightly behind others. The background is a plain white wall with two large dark-framed windows. The floor is a light-colored tiled surface.

רצון בקבלה לתפוס טיב חובלי כבוד אלוים באלק
פחול של חבכנה נא ארלוק ככתב קריא ואסור
אזנא: לוק אקרא: כתיב אלוים כל אכז אפרלת פלכז ירל
אסכת תנעת כתיב אלוים פזאם 20 ב4

כד כתיב אלוים אפרלת נה עד פשת לאזר
שלים מקרא ואחד תפוס
כד כתיב אלוים א כה השם משליו ועד
מאסכת בכתב עד אסכת אלוים ו הפסד השליו
כד כתיב אלוים א יום יום תהלים באלק א חבכנה
אכז אלוים: 4 ונח ספר תפוס
כד כתיב אלוים א יום 3 עד מקרא אלוים
אמר א עד א חבכנה חבכנה תפוס
כד כתיב אלוים א יום 2 עד א חבכנה א חבכנה
תפוס א חבכנה א חבכנה א חבכנה א חבכנה
כד כתיב אלוים א יום 2 עד א חבכנה א חבכנה
אמר א חבכנה א חבכנה א חבכנה א חבכנה

היה קרוב	בזה צבית רמיה	כל שבזי מברית הטבול לרש"י
השבת	מברות יצ	חולין א סכ"ו סדרים
ההרים	בה כל יום בזה	לצוות ויגדלו'ס ב"ה 4 ספר' תהי' יצ
ישיב סדר'ן	4 תורות	
הסבת העבת	ב"ה כצ"מ"י	מסכת תצנית
היחול דקות	צ"ק להתחזק	
הקצות ההלי	כל יום ב"ה	
דף חוב'ו	טאון סיפור בחול	
אשר נחנח	מנחב טעה	עצ עכב תת' ס'מ"י בסי'ג
	את חלק ז	צטיו אות בחול ח.

המעוניין יכול ליצור קשר עם ראש הישיבה בטל' 0533191403

חידונונים

שני חברים נפגשים

הבן של סדאם חוסיין וסדאם משחקים כדורגל הבן של
סדאם בועט וסדאם עוצר אחר כך סדאם חוסיין נגש לבעות אז
הבן שלו אומר לו אבא בלי טילים.

היולדת יוצאת ואומרת לאחד מזל טוב יש לך 7 תינוקות!
האיש אומר איזה צירוף מקרים אני גר בבאר שבע.
היולדת יוצאת לאיש השני ואומרת מזל טוב יש לך 8 תינוקות!
האיש אומר איזה צירוף מקרים אני גר בקרית שמונה.
היולדת יוצאת לאיש השלישי ורואה אותו בורח במהירות.
היא רצה אחריה ושואלת אותו למה אתה בורח?
האיש עונה לה "אני גר באלפי מנשה!!!"

תשובות לפרשת ויצא

0795756689 :תל אביב
 30\02 :תל אביב
 0795756689 :תל אביב

וַיֹּאמֶר נִסְעָה וּנְלַכְהָ וְנִלְכְּהָ לַגִּדְךָ

ויש לדקדק מה כפל הלשון 'נסעה ונלכה ונלכה' ומה הלשון 'ואלכה לנגדך' ויש לומר אשר ידוע שצריכים להפדר מהרשעים לגמרי שלא יהיה לנו שום עסק איתם כלל שזה הלימוד שמלמדים אותנו הצדיקים שבכל דור ודור שנעשה הפרדה מוחלטת מהם וכך לא תהיה לנו שום שייכות אליהם כלל וכך לא יוכלו להשפיע עלינו מדעותיהם הנפסדות כלל ורואים בחוש שאלו הר' שעים באים לשכנע את התוממים והכשרים ואומרים להם 'נסעה ונלכה' באו ותחנכו את ילדכם ביחד איתנו אנחנו נוותר ואתם גם תוותרו העיקר 'נסעה ונלכה' ביחד אבל צריכים לברוח מהרשעים כמו שבורחים מאש ואם חס ושלום נכנעים לרשעים לבסוף 'ואלכה לנגדך' הרשעים נלחמים כנגדך וכך מובן מה שאמר עשיו ליעקב אחיו קודם 'נסעה ונלכה' בא נלך ביחד

סיפור לשבת

הסוכן

סוכן שב"כ הפועל בתוך מסגרת ימנית חצונית, חושף התארגנות לאומנית ומביא למעצ' 'חרביו' נשמע מוכר, לא? אלא מה, במהלך שהותו במסגרת, הוא נוקט פעולות נוספות שגדלו היו במסגרת פעילותו החשאית, זהו סיפור הנע בין בוגדנות לאמנות, דעות ותכונות, וסימן נוסף לשא- לה הנצחית: "מי אויב ומי ידיד?"

גדלתי בבית הרוס. אבי היה אדם חולני. מאז שהכרתי אותו, התרגלתי לראותו במיטה או בבית חולים. אמי נשאה בעול הבית, והקשיים שעברו עליה – גרמו לה להיות אישה מריה ולא קלה. כיום, כשאני יודע מה עבר עליה ובאילו התמו- דויות חיה עמדה, אני מעריך אותה מאד. אבל אז, נעתי בין אמא קשוחה, לאבא חלש ולא מורגש. מובן שזה לא הוסיף לעיצוב הנפשי ולשמחת החיים שלי. הייתי ילד דחוי ועצוב, ובדלתי לנער עם בעיות חברתיות ונטיית להסתגרות.

כיוון שהגעתי מבית מסורתי, נכנסתי לישיבה דתית-לאומית שהוקמה על ידי אדם ידוע מאד. הישיבה נחשבת כישיבה ימנית מאוד. אני חושב שהשם הזה יצא בגלל האיש שהקים אותה, ומתוך הנחה שהבחורים שבאים ללמוד שם – כנראה חושבים כמותו. אבל זה לא היה מדויק. אני, למשל, הגעתי לשם כי זה היה המקום היחיד שהסכים לקבל אותי.

מדובר במסגרת שלומדים בה בחורים מעטים. ואם הייתי בודד לפני שהגעתי אליה, נעשיית בודד עוד יותר בתוכה. למעשה, היה שם אוסף של בודדים שלא קיימו קשר חברי זה עם זה.

שקעתי שם. פשוט שקעתי. אישית ונפשית. חשתי עצוב ובודד, ולמעשה איבדתי את רצון החיים שלי. היו ימים של עצב ודיכאון, בהם התפללתי לה' שייקח אותי. הלכ שלי היה נשורף בתוכי, ופשוט לא יכולתי להמשיך לסבול. הבדידות הרגה אותי. הפחד מהעתיד יסר אותי וגרם לי סבל כל יומי.

בגלל מצבי הרוח שלי, נותרתי לבד בחדר. איש לא רצה להתגורר איתי. הלכתי ושקעתי בעולם שכולו שינה ודיכאון.

יום אחד הגיע אליי לחדר בחור חדש, בשם יאיר. "אמר לי שיש לי כאן מקום", אמר. משכתי בכתיפי באדישות, והוא התמקם על המיטה האחרת.

במשך כמה ימים ראיתי אותו רק בצגהיים ובלילה. הוא השתתף בתפילות, בלימודים ובארוחות, ואני כמובן, נשארתי בחדר. הייתה זו התקופה הקשה ביותר של הדיכאון שלי. בוקר אחד, שם המעצור בערך בשעה 12:00 ורואה ליד המיטה ארוחת בוקר: לחם, ביצה קשה, תה וסלט. לא ננעתי בזה (באותם ימים כמעט ולא הכנסתי אוכל אל פי).

יאיר הגיע בערך בשעה 13:00, ושאל מדוע אני אוכל. אמרתי לו שאני רעב. הוא לקח את המגש המלא ויצא מן החדר. לאחר 10 דקות הפועי עם ארוחת צגהיים.

"אתה חיב לאכול", אמר לי. מתוך אי נעימות ננסתי כמה נגיסות בשניצל ובפירה, וחזרתי לישון. כשהתעוררתי בערך בשעה 16:00, המגש כבר לא היה שם.

בזמן ארוחת הערב, הוא הגיע שוב והניח לפני מש. הוא לא ניסה לשכנע אותי לאכול. פשוט ישב על כיסא וקרא ספר כלשהו.

הדאגה שלו מאד ננעה ללבי. למרות חולשתי הנפשית. שאלתי לשמו והודיתי לו. כאשר ראה שאני פונה אליו, אמר לי: "תראה, אני לא רוצה להתערב לך בחיים, אבל אולי כדאי שתטפל בעצמך. אל תשאיר ככה את המצב". אמרתי לו שאני לא רואה שום תקווה לשיפור המצב. מבלי לשים לב מצאתי את עצמי שקוע אינך בשיחה.

יאיר התגלה כפסיכולוג ממש. הוא ירד לשרותי הצעה שלי, נית אותה, הבין לליבי, ואפילו הצדיק את תחושותי. עזר לי מאוד, שמישהו מבין אותי ולא מאשים אותי במצבי. הוא ניתח באוזני את השפעות הילדות שלי על הנפש, ונתן לי להבין כי אותם הדברים שפגעו בי – הם אלה היכולים לבנות אותי, אם אשכיל להתגבר עליהם ולהשלים איתם. הוא

לא היה סתם בחור, הוא היה חצי פסיכולוג.

אחרי כמה שניות נפש, הוא הצליח להוציא אותי מהמיטה, בחרה אל ספסל הלימודים, ובמקביל שכנע אותי להתחיל טיפול פסיכולוגי. ניסיתי להתחמק מזה. המילה "פסיכולוג" הפחידה אותי, אבל הלכתי. במבט לאחור – אני חושב שהלכתי נגד רצוני, ומשום שהוא רצה. כזו השפעה היתה לו עליי.

מהר מאד הבחינו גם אחרים באישיות של הבחור המקסים הזה, ותוך חודש אחד הפך יאיר להיות כעין מנהיג ואיש סוד של כולם. ציפיתי שהוא יעבור מחדרי, כדי להצטרף לכ' חורים חברותיים יותר, אך הוא לא העלה על דעתו לעשות זאת. החדר שלנו הפך למקוד עליה לא בחורים שרצו להתייעץ ולשוחח איתו. מבלי משים, מצאתי את עצמי במרכז החברה. בין השאר, משום שהוא חיבר אותי להרבה בחורים ושיחות העבר ולהרבה בכוחות עצמיים. במקום לשקוע ברחמים עצמיים (זו אחת ההגדרות של הפסיכולוג). בעצה אחת עם הפסיכולוג ורבי הישיבה, התחלתי, במקביל ללימודים בישיבה, ללמד בבית ספר יסודי. שם ראיתי הצלחה רבה, וניתן לומר שהשתקמתי.

קשרי עם יאיר הלכו והתחזקו. הזמנתי אותו לביתי, והוא הגיע – על אף שהאמת לא היה מה לעשות בבית הקודר שלי. הוא עצמו לא הזמין אותי לביתו. פעם אזרתי אומץ ושאלתי אותו על כך, ספק בבדיחות הדעת ספק בטרוריה, והוא ענה לי בלי להתבלבל: "חכה, עוד לא הגיע הזמן."

יום אחד פשוט כוחות משטרה ושב"כ על הישיבה, ועצרו עשרה בחורים, בחשד להתארגנות מחתרית נגד ערבים. הם הגיעו עם רשימות מלאות ומיקום חדרים מדויק. הם הגיעו לחדר שלי ועצרו את יאיר. הם ידעו בדיוק היכן הוא ישן, ואפילו לא ניסו להעיר אותו. תוך שלוש דקות היו הבחורים על הגנידות, והישיבה על הרגליים.

השתררה בהלה גוראה. מה שהפחיד יותר מכל, היה המידע המדויק של אנשי השב"כ. הם ידעו בדיוק באיזו מיטה ישן כל אחד. היתה להם מפה עם מספרי החדרים, תרשים מפותיהם של כל אחד מאלה שרצו לעצור. היה ברור שמישהו מביןם הלשין.

כולם חשדו בכולם. למחרת, כשבאתי לחדר האוכל, הרגשתי משהו מוזר. ראיתי שכולם מתרחקים ממני. בהתחלה חשתי שנדמה לי, אך הפנים של כולם אמרו חשד. כשחזרתי לחדר, גיליתי שמישהו פיזר לי את החפצים. הבחינו שחושדים בי שאני בוגד.

הלכתי אל חברי ושאלתי מה הם רוצים ממני, אך הם נמנעו מלענות לי. הרגשתי שאני מוטוט. הלכתי לאחד מרביי הישיבה, וגם הוא התחמק ממני. שאלתי אותו מה עם "החור" שד בכשרים לוקה בגופו? הוא ענה לי: "אף אחד לא אמר שחושדים בך". בקיצור, התחמק.

הבנתי שמישהו נסגר עליי, ואני לא יכול אפילו להוכיח את חפותי. לקראת הערב התחלתי להבין שפשוט מסוכן בשבילי להישאר באזור.

ההצלה שלי הגיעה מכיוון בלתי צפוי. בלילה השני הגיעה שוב המשטרה ועצרה אותי יחד עם עוד בחור, שהיה בין אלה שהחשדו אותי.

הגענו למתקן חקירות, ושם התחילו לחקור אותי על כל מיני דברים שלא היה לי שום מושג בקשר אליהם. השתדלתי לענות את האמת. הם נאלצו הרבה על יאיר, ואני רק שיבחת אותי ואמרתי שלא ראיתי שום פעילות מזורה מצדו.

באישון לילה, הם הובילו אותי בביתון, תוך כדי צעקות ומכות לתאי המעצר, שם נכלאו כל הבחורים מהישיבה. כולם ראו את התנהגותם כלפי והחלו לצעוק על החוקרים.

אני דווקא שמחתי על כל מכה, משום שהיא ניקתה אותי מחדש. הוכנסתי לאחד מהתאים. היה שם עציר נוסף – יאיר.

אני אוותר ואתה תוותר אבל לבסוף כשתהיה האפשרות 'ואלכ לנגדך'. ורואים בחוש שאלו שהלכו עם הרשעים להכניס את ילדיהם בבתי חינוך שלהם ואפילו שבהתחלה הבטיחו שילמדו מקרא משנה וכו' אבל גם הלימודים הטי- מאים שלהם יצרפו וגם רוצים שנשתמש בהכשר שלהם בתחילה שמים אחד עם זקן ופאות שנראה ירא וחרד לדבר ה' וכן עם המקווה שלהם שאומרים שהוא כשר וכל זה הוא 'נסעה ונלכה' הבה נלך יחד ואם נמשיכים אחרים בתמימות לבסוף מתקיים 'ואלכ לנגדך' הולכים נגד הקב"ה תורתו ומצוותיו

שבת שלום ומבורך (ע"פ זאת התורה ח) מאת הבה"ח נתן חיים מלמה

התחלתי לשאול אותי מה קרה ובמה חושדים בנו, אך הוא סימן לי שאשתוק. לאחר מכן רשם לי פתק: "תשתוק. פשוט אל תדבר כלום ותצא מזה."

כמה ימים הייתי עצור יחד עם כולם. לאחר מכן שוחררו שבעה מביןנו, ללא הגשת כתבי אישום, וארבעה נוספים נעצרו עד תום ההליכים, והוגשו נגדם כתבי אישום על פעו- לות ותכנון פעולות נגד ערבים.

ורק אחד לא שוחרר, אך גם לא הוגש נגדו שום כתב אישום. הוא פשוט נעלם כאילו בלעתו האדמה, ויותר לא ראינו אותו או פגשנו אותו מעולם.

היה זה יאיר – חבר החדר שלי. בהתחלה חשבנו שאולי העלימו או כלאו אותו ללא משפט. הרי הכל ניתן להאמין עליהם. אך מדיניות שהגיעו מארבעת העצורים, היה ברור שיאיר, הבחור המקסים הזה שחי בתו- כנו, למד איתנו, ישן איתנו, ושאותו אהבנו באמת ובתמים – היה סוכן שב"כ, שהושתל אצלנו בישיבה כדי לעקוב אחר התארגנויות אסורות.

קשה לתאר כמה כעסנו עליו ועל השב"כ. לא רק בגלל שארבעה מחברינו נעצרו, אלא בגלל ששברו אצלנו את המושג "חברות". מה שהם עשו לא יימחה מלבנו לעולם. איש מביןנו לא יאמין עוד בחבר. יאיר היה כל מה שחבר צריך להיות – חבר החדר כבוגד.

בתחילה כעסתי גם אני וקיללתי בלבי את יאיר. אבל אחרי כמה ימים, פתאום חשתי איזו תחושה, שבתחילה גירשתי אותה בכעס ובפחד, אך היא לא הרפתה ממני. חשתי גע- נועים אליו. אני יכול להסביר מדוע. ככל שחשבתי עליו, הכרתי בעובדה שהבחור הזה – בוגד או לא – הציל את החיים שלי. הוא הוציא אותי מתוך הדיכאון העמוק בו הייתי שרוי, גרם לי להאמין בעצמי, ובעצם בנה אותי מהיסוד. ככל שחשבתי על כך, גבר התסכול שלי. מצד אחד, כעסתי איך בן אדם יכול להיות צבוע שכזה. אך מצד שני, הכרתי בעו- דה, שהוא התעניין בי, לא בתוקף תפקידו, אלא במטרה לעזור לי.

הגעתי למסקנה, שהוא "סידר" גם את המעצר שלי, במטרה לנקות אותי מכל חשד. דמיינתי אותו אומר לחבריו בשב"כ: "יש איזה בחור שיכול לסבול מכל העניין. תעשו טובה, תע- צרו אותו כדי להוריד ממנו את החשדות." וזה ממש חימם את לבי.

התחלתי לשחזר את התנהגותו כלפיי, והגעתי למסקנה שאני צריך לעשות הפרדה. בין הדברים הרעים שעולל לכמה מחבריי, לבין התנהגותו הנאצלת כלפיי. לא העזתי לשתף את חברי במחשבות שלי. מה עוד שרוח של חש- דנות החלה לשרור בין הבחורים, דבר שהוביל לתחלופה בישיבה, כאשר אינך יודע מי לך – מי לצריך.

חשבתי על כך, שהנזק שגרם יאיר, לא התבטא רק כלפי אותם בחורים שקיבלו עונשים קלים יחסית, אלא באווירה החשדנית שיצר, שמנעה יכולת התאגדות נוספת בישיבה.

עברו שמונה שנים מאז. אני נשוי, אב לארבעה, ומתגורר ביישוב בשומרון. אינני קשור לישיבה ההיא עוד. במהלך השנים, הלכה הכרת הטובה שלי כלפיו והתגברה עד מאד. גם את מעשיו הרעים אני מסביר בכך שפעל מתוך מניע אידאולוגי, כדי למנוע התלקחויות על רקע לאומני. אני יודע שאיש מחבריי לא ישיבה לא יסיכים למחשבות האלה, אך אני יכול שלא לסגור עליו.

גם כיום, אחרי כל כך הרבה שנים, עולות דמעות בעיניי כאשר אני נזכר בו. כואב לי שנעלם מחיי, כואב לי שהוא בודאי חושב שאני כועס עליו או שונא אותו. הייתי רוצה לפגוש אותו פעם אחת ויחידה, אפילו בלי לדעת את שמו האמיתי, ולומר לו: "תודה על כל מה שעשית למעני. תודה על התפקיד שמילאת כל כך במסורות, מתוך לבך הטוב. התפקיד עליו לא שילמו לך בשב"כ."

כעת, כשאני כותב את המילה הזו – "שב"כ" – אני יודע היטב שלא אפגוש אותו לעולם.

כל המעוניינים להקדיש עלון זה להצלחה לרפואה או להגדיל לע"נ וכדומה ניתן לפנות לראש הישיבה בטלפון:

0533191403

כמו כן לשמיעת השיעורים של ראש הישיבה ניתן להתקשר לקו ישיבה

שמספרו: 079-575-6689

כמו כן ניתן לקבל את העלון במייל: 4257869@gmail.com

מזל טוב חם ולבבי לבחור ישיבתינו הקדושה שמעון סלמה לרגל שמחת הוורט ושבירת הצלחת עב"ג תחי' בת לידידנו היקר ר' עמית אברג'ל הי"ו.

ומזל טוב לבה"ח אליעזר שלמה כהן לרגל יום הולדתו ה-14 שזיכה לגדול לתורה ושיזכה לעשות נחת רוח להוריו ומוריו